

[Holstein.]

brugspolitikken Midler, Vilkaar og Veje i den nærmeste Fremtid, som han gør i sin Bog, hvis Synsmaader ganske sikkert falder sammen med det alt overvejende Flertal af praktiske Landmænds Meninger paa dette Omraade i Øjeblikket, saa kan jeg ikke forstaa, at han kan tiltræde en saadan Bevillingspolitik, som Partiet Venstre er gaaet ind for med det Forslag, her ligger paa Tingets Bord. Det er jo i Virkeligheden denne Bevillingspolitik, som *betyder* noget, som er det egentlige reelle, betydningsfulde i Venstres Forslag, ved Siden af at Venstre — og det skal det have Tak for — kategorisk har modsat sig enhver Antydning af Ekspropriation i sit Forslag. (Modsigelse). Det er der ikke noget af i Forslaget! Naturligvis er det ikke udelukket, at der kan eksproprieres som sædvanlig, ved særlig Lov o. s. v., det vil Venstre ikke udelukke, hertil er der jo Hjemmel i Grundloven, men i *Venstres Forslag* er der ikke Antydning af Ekspropriation, saaledes som det er foreslaaet fra den højtærede Regerings Side. Det har Venstre kategorisk modsat sig, og med Rette.

Derimod har det, som sagt, tiltraadt, at der bevilges lige saa store Beløb, som Socialdemokratiet har foreslaaet, som Socialdemokratiet altsaa finder passende paa dette Omraade. For den højtærede Landbrugsminister ved jo meget godt, at hans Forslag, hvis der overhovedet skal komme noget ud af det, er til at slaa af paa. Hvis han havde haft en større Ønskeseddel fra socialdemokratisk Side med Hensyn til Bevillingerne, havde han sikkert foreslaaet mere.

Flertallet af alle vore frie Husmænd, det langt overvejende Flertal af danske Husmænd, skylder lykkeligvis hverken Stat eller Kommune eller nogen som helst anden noget i Henseende til, hvad de ejer, eller hvad de er. De er blevet, hvad de er, ved egne Kræfter og ved eget Arbejde. Det overvejende Flertal af danske Husmænd har ved egne Kræfter og ved eget Arbejde arbejdet sig frem til den Stilling, de nu har i det danske Landbrug. Det skulde dog være mærkværdigt, om alle disse frie, i Ordets bedste Forstand frie og selvstændige Husmænd virkelig under Konjunkturer som dem, vi har nu, under Konkurrence i Udlandet paa de faa udenlandske Markeder, der endnu staar os aabne, dem, vi har i Øjeblikket og i de nærmeste Aar sandsynligvis gaar ind til, i den Konkurrence, som Landbruget selv paafører sig ved den forcerede Produktion

paa det ene og det andet Omraade, skulde ønske, at Produktionen af Landbrugsbedrifter skulde forceres ved kunstig Hjælp fra det offentliges Side, at vi ved Statens, ved offentlig Hjælp skulde forcere frem Bedrifter, som igen vil iværksætte forøget Produktion af vigtige Landbrugsartikler og dermed igen forøget vanskelig Konkurrence for det danske Landbrug paa de udenlandske Markeder.

Vi har fra Erhvervenes Side, bl. a. fra Detailhandlerstanden, fra Købmandsstanden, gentagende set vedtaget Resolutioner paa deres Aarsmøder, gaaende ud paa, at man beklager, og henstiller til Lovgivningsmagten at søge truffet saadanne Foranstaltninger, at Tilgangen til Faget ikke bliver saa let, som den er i Øjeblikket, at det ikke bliver saa let at erhverve Detailhandlerborgerskab, som det er nu, fordi der finder en urimelig Forøgelse Sted af Detailhandlerstanden, som medfører vanskeligere og vanskeligere Forhold for dem, der skal ernæres ved dette Fag. Og paa tilsvarende Maade kender vi saa udmærket i Byggefagene, hvilke Hindringer der fra fagorganiserede Arbejderes Side lægges i Vejen for en alt for stor Tilgang af Lærlinge til Faget, fordi det vil vanskeliggøre det for de fagorganiserede, faglærte i det paagældende Fag.

Er det saa ikke absurd at tænke sig, at man fra de danske frie Husmænds Side ikke alene ikke har noget imod den Tilgang til Faget, der finder Sted ad naturlig Vej, ude i det frie Erhvervsliv — for der er jo ingen der modsætter sig eller har drømt om eller antydningvis har fremsat Ønske om i Landbrugskrisen at faa besværliggjort den frie naturlige Omsætningsvej, ingen har søgt der at faa det offentlige til at gribe ind for at vanskeliggøre Erhvervelserne ad den Vej —, men at man oven i Købet fra de samme Landboeres Side skulde ønske Tilgang til Faget, om jeg saa maa sige, under de nuværende Landbrugskonjunkturer forceret frem, forøget ved Hjælp af offentlige Finansbevillinger!

Jeg tror ikke, at de paagældende Landbrugere, hvis de overvejer Spørgsmaalet rent erhvervsøkonomisk ud fra deres velforstaaede Interesse, i Virkeligheden ønsker noget saadant. Derfor tror jeg ogsaa, at det konservative Parti under de nuværende erhvervsøkonomiske Konjunkturer sagligt er paa den rette Side, naar det fremsætter et saa ædrueligt Forslag, som det har gjort.

Det andet Spørgsmaal, hvor Venstre